

Глава 1

Ти увірвався в моє життя знову.

Хоча... ти ніколи його не полишав.

Ти забрав моє серце п'ять років тому.

Я подарувала тобі своє серце п'ять років тому.

Глава 1.

Рія.

Нью-Йорк.

Теперішній час.

Я повернулась до Нью-Йорку у звичний галас, метушливі вулиці та жвавий рух автомобілей. Знаю, що звикну вже до цього всього за кілька днів, але після того спокою, який я відчувала два тижні за містом Бостона, - важкувато адаптуватись в першу годину. Я якраз ловила таксі, коли почула дзвінок в кишені своїх джинсів. Це була Різ, я це знала сто відсотково, я нещодавно їй відправила повідомлення, що я вже у місті.

Я дістала телефон, продовжуючи виглядати в жвавому русі авто, хоч одне вільне таксі. Натиснувши кнопку, я приклала вухо до телефону і промовила.

— Привіт, сестричко!

— Привіт, маленька моя. — Я чула життєрадісний голос своєї сестри і усміхалась, радіючи тому, що вона щаслива. — Я закохалась! Закохалась!
— Запищала Різ.

Я встала, як вкопана біля дороги і забулась, що ловила таксі і в мене його вкрала якась хитра пані з жовтим волоссям. Фігня! От і сідай в нього – ви так пасуєте одне одному жовте таксі і такий самий колір волосся.

— Хто цей щасливчик?

Гул автівок заповнив все довкола і я аж підстрибнула. Все-таки після співу пташок – це занадто.

— Мій бос. — Я відчувала її усмішку через слухавку. — Я хочу, щоб ви з ним познайомились якнайшвидше.

— Ніфіга собі! Ого! — Я реально очманіла від інформації, яку почула, і мене захопили спогади. Колись і я була зі своїм босом... але він знищив все, що було між нами і змусив мене ці всі роки приходити до тям. Нажаль, я не дуже дала цьому раду, але я намагаюсь, тож я повернувшись зі своїх спогадів, щиро промовила. — Я теж хочу з ним познайомитись.

— Клас! Як я рада! Рія, моя люба сестричко, я така щаслива! —
Затараторила вона і додала. — Якщо ти не проти - його брат повечеряє з нами?

Біля мене проїжджає таксі. Порожнє. МОЄ.

— Різ, люба... я ловлю таксі, скинь мені інформацію де і коли... І я буду. —
Махаю рукою і ловлю собі авто. Нарешті.

— Так, звісно. Все скину. Я так рада, що ти повернулась, сестричко!

— І я. І я рада Різ. Цілую і до вечора.

— Цілую.

Я поклала слухавку і запхнула телефон до кишені. Моє таксі біля мене, водій забирає мою валізу і кладе її до багажнику, а я тим часом сідаю у авто. Коли водій сідає, я називаю адресу і їду додому.

Затори не дають рухатись так швидко, як мені цього хотілося б, тому я дістаю з сумочки свої кулі баодін* і починаю їх перебирати в руці, щоб заспокоїтись. Що я тільки не пробувала та чим тільки не користувалась, але це допомагало більш за все.

Водій дивиться в дзеркальце над собою і думає, що у мене з дахом ненормально, і в чомусь він правий, але це не його справа. Його справа вести мене через місто, знаходячи найкращий та найшвидший шлях до мого будинку. Авто перед нами рушило, і я нічого не сказавши водію, який зациклено дивився на мене, а не на дорогу, - вказала пальцем у напрямку – «прямо». Він знімає погляд і одразу відвів погляд. Нарешті.

???? Далі дорога була більш вільною, і я могла захвати ті самі кулі назад до сумочки, які так зацікавили водія.

За десять хвилин я була вдома і вже перебирала свою валізу. Ненавиджу залишати все, як є - тому швидко хотіла впоратись з розгрібанням речей і

розвішуванням їх у шафі. До того ж – на мене чекає зустріч з Різ та її коханням. І здається вона ще щось сказала про його брата, якщо не помиляюсь... Якщо вони вирішили мене звести з кимось – не вдасться. Різ це добре знає, але видно в ейфорії – вона трохи підзабулась це. Я не можу її звинувачувати, коли я бігла до свого боса на побачення – я забувала про все на світі, я була така щаслива, що мені хотілося, щоб всі хто довкола мене – відчували щастя. От і Різ бажає мені кохання та щастя. Знаю, за ці роки я набридла їй і батькам з тим, що не хочу зустрічатись з кимось і не думаю навіть про це. Вони бажають мені щастя, я знаю... Я і сама його собі бажаю, але я не можу навіть думати про те, щоб з кимось почати стосунки.

Згадуючи про свого боса, я відчула, як стискає серце, дихання збивається, і всі спогади повертаються до мене знову і знову. Я вдихаю... видихаю... і йду до кухні попити води. Мені треба заспокоїтись.

Відчинивши холодильник, я дістаю звідти пляшечку холодної води, відкриваю кришечку і припадаю до горлечка наче рік не пила. Половину пляшки як і не було. Закрутивши її, поставивши на місце, я зачиняю холодильник і сідаю на стілець за столиком. В голові лише Янг... як я не намагаюсь, я не можу не думати про нього. Він той - хто на друзки розфігачив моє серце, і в той самий час – він той, хто захопив моє серце показавши йому, що таке справжнє кохання. Я покохала його всім серцем. Він був моїм першим чоловіком... він був моїм щастям, доки сам все і не зруйнував.

Трясця! Досить думати про нього! Не вистачало, щоб мене накрила нова панічна атака. Ні зараз... ні потім мені цього не потрібно. Треба зібратись і думати про гарний вечір, який мене очікує. Моя сестра закохалась. Моя Різ щаслива і я всіма фібрами душі щаслива за неї. Я обожнюю свою сестру і хочу, щоб її серце знало лише насолоду від кохання. Хочу, щоб її кохали сильно та назавжди.

Ці думки подарували мені спокій. Все добре. Все просто супер.

ДЯКУЮ УСІМ, ХТО ПОСПІШИВ ДО ЦІЄЇ КНИГИ ОДРАЗУ ПІСЛЯ ЗАВЕРШЕННЯ “ВЕЧІРКА ДЛЯ БОСА”. І ДЯКУЮ УСІМ, ХТО ПРИЄДНАВСЯ ЩОЙНО. ОБІЦЯЮ ПОВНИЙ ВІДРИВ, ОЛІМПИ, БАГАТО НЕОЧІКУВАНИХ ПОВОРТІВ ТА КАЙФУ!

НУ, ЩО ПОВНИЙ ВПЕРЕД!

(дякую за коментарі, увагу, зірочки та додавання до бібліотеки)
ОБІЙЯМАЮ!

*Китайські кульки, кульки баодін — металеві кульки невеликого розміру, що поміщаються в одній руці. Ще відомі як китайські кульки для вправ, китайські кульки здоров'я, китайські кульки для медитації.

Глава 2

Встаючи зі стільця, я почимчикувала до кімнати роздягнутись, щоб піти в душ. Після дороги мені неймовірно хотілося вмити обличчя, встати під гарячі струмки води і вдихнути в себе свіжість.

Знімаючи з себе джинси, футболку та білизну, я голяка побігла до ванної кімнати, увімкнула воду та переступивши бортик, встала під гарячі краплини води. Релакс. Дістаючи з полицки шампунь, я вижала трішки на долоню та почала намилювати волосся. Кімната одразу запахла цитрусами та бризом... Тепер – точно релакс.

Через три години я стояла перед дзеркалом і дивилася на своє відображення. Чорні джинси облягали мене, як друга шкіра, зверху на мені була легка сорочка в синьо-білу смужку і білий топ під нею. Я розпустила волосся і зробила макіяж, від якого завжди була в захваті – помада темна вишня, трохи смокі-айс до моїх темних очей, підводка та туш. Сексі.??????

Одягнувши сині туфлі-лодочки, я схопила сумочку та відчинивши двері, поспішила на зустріч з Різ, її коханим та його братом. Різ скинула мені адресу на телефон. Я знала цей ресторан, тож не буде проблемою його знайти.

Вийшовши на вулицю, я пройшла до свого авто, та сівши в нього, завела двигун і вирулила на дорогу. Хвилин десять і я буду на місці. Доки я їхала, все міркувала про те, як мені знайти роботу до душі. Я так люблю будівництво та дизайн і було б добре, щоб я знайшла щось з моєї пристрасті, але я не довчилась, хоча у мене були неймовірні, ні - просто ГРАНДІОЗНІ амбіції, талант та перспективи, доки... все не пішло шкереберть. Тоді накрились мої амбіції та перспективи. Добре, що талант залишається з тобою, куди б тебе не завело життя.

Доки я міркувала, як знайти роботу і що робити далі, я доїхала до місця призначення. Припаркувавшись, я вийшла з автівки та випрямивши спину, пішла впевненою ходою до входу у ресторан. Коли я увійшла, одразу побачила за столиком Різ та її хлопця. Що правда обличчя я його ще не бачила, а от Різ вже встала, побачивши мене.

— Рія! — Встаючи з диванчика, вона накинулась на мене з міцними обіймами.

— Сестричко! — Я обійняла її, так само, міцно і додала. — Ти вся сяєш. —

Відпускаючи Різ, я оцінила її і підморгнула.

— Дякую. — Вона потягнула мене за руку до столика, і я побачила, як її хлопець почав підводитись, щоб привітатись зі мною. Різ промовила. — Рія, це Кел... — Вона усміхалась і продовжила. — Коханий, це моя сестра. — Кел простягнув до мене руку, а я наче вкопана стою і не можу поворухнутись.

— Радий знайомству, Рія. — Каже він і я впізнаю в його обличчі Янга Ская. Я розумію, що це його брат, хоча ми ніколи не бачились. Мені перехоплює подих, я розумію хто зараз сюди прийде, і моє серце починає лунати у скронях.

— Рія, що таке? — Запитує мене сестра.

— Келвін Скай? — Я не запитую, хоча мабуть так виходить.

— Так. — Він хитнув головою.

...